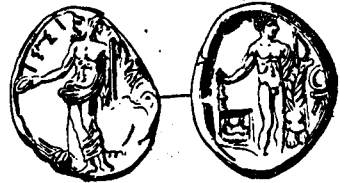

ἦτο ἡ ἀποστροφή τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, ὥστε ἐδέησε νὰ παρέλθωσι πέντε περίπου ἔτη πρὶν ἢ πεισθῆ ἢ παραδεχθῆ τοὺς ὄρους ἐκείνους. Ὁ Ἀνταλκίδας, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀσίαν, εὗρε σατραπὴν τῆς Ἰωνίας οὐχὶ πλέον τὸν Τιθραύστην ἀλλὰ τὸν Τιριβάζον, ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν οὐτε πάθος τι εἶχε κατὰ τῆς Σπάρτης οὔτε ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῆς, ὅπως ὁ προκάτοχος. Ἐξηκολούθει ὁμως ἄρχων τῆς γείτονος σατραπείας Δασκυλείου ὁ Φαρνάβαζος, ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ ὅσα παρὰ Σπαρτιατῶν ἔπαθε κατέφθασαν δὲ καὶ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων, τῶν Θηβαίων, τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Ἀργείων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀθηναῖος Κόνων, οἵτινες ἐνίσχυσαν τὴν κατὰ τῆς Σπάρτης διάθεσιν τοῦ Φαρναβάζου· καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρταξέρξης ἀπετροπιάζετο, ὡς προείπομεν, πᾶσαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους σχέσιν· ὅθεν ὁ Τιριβάζος, καίτοι ἦτο προθυμότατος νὰ ὑποστηρῆ τὰς προτάσεις τοῦ Ἀνταλκίδου, δὲν ἠδυνήθη κατ' ἀρχὰς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν. Τὰ δὲ ἐπελθόντα γεγονότα μαρτυροῦσιν αὐθις τὴν ἀλλόκοτον παραλυσίαν ἣτις ἐπεκράτει εἰς τὸ περσικὸν βασίλειον. Ἐνῶ ἡ αὐλὴ ἀπέκρουε τὸν Ἀνταλκίδα, ὁ Τιριβάζος ὑπεστήριζεν αὐτὸν κρυφίως διὰ χρημάτων καὶ ἔβλαψε καιρίως τοὺς Ἀθηναίους φυλακίσας τὸν Κόνωνα, ὅστις περὶ τοὺς χρόνους τούτους ἀπέθανεν εἴτε ἐν τῇ φυλακῇ, εἴτε κατ' ἄλλους, ἐν Κύπρῳ, ὅπου ἠδυνήθη νὰ διασωθῆ. Ἀφ' ἐτέρου, ἀναχωρήσαντος καὶ τοῦ Τιριβάζου πρὸς τὸν βασιλέα, ὁ προσωρινὸς αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς Στρούθας, φίλος ὢν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, ἐξηκολούθησε δραστηρίως τὰς κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐχθροπραξίας καὶ κατετρόπωσεν ὀλοσχερῶς τὸν στρατὸν αὐτῶν τὸν ἐξ Ἐφέσου κατ' αὐτοῦ ὀρμησάντα, καθ' ἣν περιπτώσιν ἔπεσε καὶ ὁ ἡγεμὼν τοῦ στρατοῦ τούτου Θρίμβων⁽¹⁾. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι δὲν ἔπαυσαν θαλασσοκρατοῦντες διὰ Θρασυβούλου· καὶ ἐδολοφονήθη μὲν κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 389 ὁ καλὸς ἀγαθὸς οὗτος ἀνὴρ, ἐνῶ εἰσέπραττεν εἰσφορὰς τινὰς εἰς τὰ παράλια τῆς Παμφυλίας, ἀλλ' ὁ σταλεῖς ἀντ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Ἰφικράτης, διὰ λαμπρῶν κατορθωμάτων, ἠσφάλισε τὴν περὶ τὸν Βόσπορον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον κυριαρχίαν αὐτῶν.

Νόμισμα τοῦ Τιριβάζου με ἐπιγραφὴν ἑλληνικὴν (Ἀπόλλων καὶ ἸΣΣΙ(κόν). Τὸ νόμισμα ἐκόπη ὅτε ὁ Τιριβάζος ἦτο σατραπὴς Ἀρμενίας· ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὄψεως Ἡρακλῆς κρατῶν σφάλλον καὶ τὴν λεοντήν)

Τελευταῖον ἐκπέμπεται ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν ἔτει 388 καὶ πάλιν εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁ Ἀνταλκίδας ὀνόματι μὲν ὡς ναύαρχος πράγματι δὲ ἵνα ἐπαναλάβῃ τὰς πρὸς τοὺς Πέρσας διαπραγματεύσεις· καὶ μεταβάς μετὰ τοῦ Τιριβάζου εἰς Σοῦσα παρὰ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ κατέπεισεν ἤδη αὐτόν, διὰ τῆς συντόνου τοῦ σατραπικοῦ ἐκείνου ἐνεργείας, νὰ εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν τῆς Ἑλλάδος ταπεινώσιν καὶ δούλωσιν. Ἴνα δὲ ἀσφαλισθῆ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἀνεκάλεσεν οὗτος εἰς τὴν αὐλὴν τὸν Φαρνάβαζον, δούς μὲν αὐτῷ σύζυγον τὴν ἰδίαν θυγατέρα, διορίσας δὲ σατραπὴν Δασκυλείου τὸν Ἀριοβαρζάνην, φίλον ὄντα καὶ ξένον τοῦ Ἀνταλκίδου. Ἐν ἔαρι λοιπὸν τοῦ 387 ἐπανῆλθον ὁ Ἀνταλκίδας καὶ ὁ Τιριβάζος ἀπὸ Σούσων εἰς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας φέροντες μεθ' ἑαυτῶν οὐ μόνον τὸ ἐπίσημον τοῦ μεγάλου βασιλέως δόγμα περὶ τῆς εἰρήνης, διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ

(1) Ὁ Θρίμβων μετὰ τὰς ἀποτυχίας αὐτοῦ ἐν τῇ στρατείᾳ τοῦ 399 π.Χ. ἀνακληθεὶς ἐπέμφθη αὐθις τῷ 392 π.Χ. εἰς τὴν μ. Ἀσίαν ἡγούμενος μοίρας στρατοῦ.

